

מגילת אסתר (עם תרגום לערבית)

אסתר פרק א-

א ויהי בימי אחשורוש הוא אחשורוש המלך מהדו ועד-כוזש שבע ועשרים ומאה מדינה: {ב} בימים ההם כשבת | המלך אחשורוש על פסא מלכותו אשר בשושן הבירה: {ג} בשנת שלוש למלכו עשה משתה לכל-שריו ועבדיו חיל | פרס ומדי הפרתמים ושרי המדינות לפניו: {ד} בהראתו את-עשר כבוד מלכותו ואת-יקר תפארת גדולתו ימים רבים שמונים ומאת יום: {ה} ובמלואת | הימים האלה עשה המלך לכל-העם הנמצאים בשושן הבירה למגדול ועד-קטן משתה שבעת ימים בתצר גנת ביתו המלך: {ו} חור | פרס ותכלת אחוזי בחבלי-בוץ וארגמן על-גילי כסף ועמודי שש משות | זקב וכסף על רצפת בהט-ושש וזר וסחרת: {ז} והשקות בכלי זהב וכלים מפלים שונים ונין מלכות רב פנד המלך: {ח} והשתנה כדת אין אגס פי-כן | יסד המלך על כל-רב ביתו לעשות פרצון איש-ואיש: {ט} גם ושתי המלכה עשתה משתה נשים בית המלכות אשר למלך אחשורוש: {י} ביום השביעי כטוב לב-המלך בנין אמר למהומן בנתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרפס שבעת הסריסים המשרתים את-פני המלך אחשורוש: {יא} להביא את-ושתי המלכה לפני המלך בכתר מלכות להראות העמים והשרים את-יפניה כי-טובת מראה היא: {יב} ותמאן המלכה ושתי לבוא בדבר המלך אשר בנד הסריסים ויקצה המלך מאד ותמתו בערה בו: {יג} ויאמר המלך לחכמים ידעי העתים כי-כן דבר המלך לפני כל-ידעי דת ודיו: {יד} והקרוב אליו פרשגא שתר אדמתא תרשיש מרס מרסנא ממוכן שבעת שרי | פרס ומדי ראי פני המלך הישבים ראשונה במלכות: {טו} פדת מה-לעשות במלכה ושתי על | אשר לא-עשתה את-מאמר המלך אחשורוש בנד הסריסים: {טז} ויאמר (מומכו) ממוכן לפני המלך והשרים לא על-המלך לבדו עותה ושתי המלכה כי על-כל-השרים ועל-כל-העמים אשר בכל-מדינות המלך אחשורוש: {יז} כי-יצא דבר-המלכה על-כל-הנשים להבנות בעליהן בעיניהן באמרים המלך אחשורוש אמר להביא את-ושתי המלכה לפני ולא-באה: {יח} והיום הזה תאמרנה | שרות פרס ומדי אשר שמעו את-דבר המלכה לכל שרי המלך וכדי בזיון וקצה: {יט} אם-על-המלך טוב יצא דבר-מלכות מלפניו ויקתב בדתי פרס ומדי ולא יעבור אשר לא-תבוא ושתי לפני המלך אחשורוש ומלכותה יתן

המלך לרעותה הטובה ממנה: {כ} ונשמע פתגם המלך אשר-נעשה בכל-מלכותו פי רבה היא וכל-הנשים יתנו יקר לבעליהן למגדול ועד-קטן: {כא} וייטב הדבר בעיני המלך והשרים ונעש המלך כדבר ממוכן: {כב} וישלח ספרים אל-כל-מדינות המלך אל-מדינה ומדינה ככתבה ואל-עם ועם פלשונו להיות כל-איש שגר בביתו ומדבר כלשון עמו: (ס)

א-ויהי - וכאן פי איאם אל-אזדשירי הוא אל-אזדשירי אל-מתצלטין מן אליהינד וחיתא אל- הבאש מיאה וסבעה ועשרין מדינה. **בימים** - פי דאליך אל-איאם כי גילוס אל-מאליך אל-אזדשירי עלא כרסי צלטנתו אלדי פי שושן אל-קצר. **בשנת** - פי סנת אל-תאלתיה לתצלטינו ציניע צ'יפיה לג'מיע ריאסא ועבדו עסכאר אל-עג'אם ואל-הינד אל-אכאביר וריאסא אל-מודין קודאמו. **בהראותו** - לס'אל-ארווא אילא דולית כראם צלטינתו ואילא אוקר פוכרית עוצ'מיתו איאם כתירין מייה ותמנין יום. **ובמלאת** - ופי כומאלית אל-איאם הדולי ציניע אל מאליך לג'מיע אל-קום אל-מווג'ודין פי שושן אל-קצר למן כיביר וחיתא זיגיר צ'יפיה סבעת איאם פי חוש ג'ונאנית בסתאן אל-מאליך. **חור** - אבייץ' אכצ'ר וסמווי מחבוך פי חבאל כיתאן וארג'וואן עלא ליווליב אל-פוצ'ה ועוואמיד אל-ריכאם תיכותיה דהב ופוצ'ה עלא רצפת בילאט וריכאם ומרמר ופיצוץ אל-מעדאן. **והשקות** - ואל-סקי פי אואני דהב ואוואני מן אוואני מתגירין וכמר אל-צלטניה כיתיר כי קודרית אל-מאליך. **והשתיה** - ואל-שיריב כל-ניצ'אם לים גאציב אין כידה אמר אל-מאלך עלא ג'מיע כיביר ביתו לייצנע כי רצ'א רג'ול ורג'ול. **גם** - איצ'א וושתי אל- צולטאניה צנעית צ'יפית נסוואן בית אל-צלטניה אלדי ליל-מאליך אל-אזדשירי. **ביום** - פי יום אל-סאביע כי חיסין קלב אל-מאליך פיל כמר קאל למהומן בזתא חרבונא בגתא ואבגתא זתר וכרכס סבאע אל-טיוושייה אל-כאדימין אל הצ'רית אל-מאליך אל-אזדשירי. **להביא** - לי-גיב אילא וושתי אל-צולטאניה. קודם אל-מאלך פי תאג' אל-צ'לטאניה לי-ירווי אל- אומאם ואל-ריאסא אילא חוסניהא אין חוסנית אל-מנצ'אר היא. **ותמאן** - ומא ראדית אל- צולטאניה וושתי לי תיגי' פי אמר אל-מאליך אלדי פי יד אל-טיוושיה וצכאט אל-מאליך ג'אד וחומיתו שעלית פי. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך ליל-עולמא עאריפין אל-אווקאת אין כידא אמר אל-מאלך קודם ג'מיע עאריפין סוניה וחופים. **והקרוב** - ואל-קריבין אליה כרשנא שתר אדמתא תרשיש מרס

מרסנא ממוכן סבאע ריאסא אל-עג'אם ואל-היניד אל-נאצ'ירין חצ'רית אל-מאליך אל-ג'אליסין פיל-אוולניה פיל-צלטניה. **כדת** - כל-סוניה אש נצנע פיל צלטאניה וושותי עלא אלדי לם צנעית אילא קול אל מאליך אל-אזדשירי פי יד אל-טיוושייה. **ויאמר** - . וקאל ממוכן קודם אל מאליך ואל-ריאסא לם עלא אל-מאליך ווחדו אתערווג'ית וושותי אל-צולטאניה אין עלא ג'מיע אל ריאסא ועלא ג'מיע אל-אומאם אלדי פי ג'מיע מודין אל-מאליך אל-אזדשירי. **כי** - אין יכרוג' אמר אל צולטאניה עלא ג'מיע אל-נסוואן לי-יבהדילו אג'וואזון פי חצ'ריתון פי-קולהון אל-מאליד אל-אזדשירי קאל לי יג'יב אילא וושותי אל-צולטאניה קודמו ולם איג'ית. **והיום** - ואל-יום האדה יקולו סיתאת אל-עג'אם ואל-הינד אלדי סמעו אילא אמר אקיצולטאניה לג'מיע ריאסא אל-מאליך וכפאיייה בהדליה וצכאט. **אם** - אין כאן עלא אל מאליך חיסין יכרוג' אמר אל-צלטניה מן קודמו וינכיתיב פי סונית אל-עג'אם ואל-הינד ולם-יכאליף אלדי לם תיג'י וושותי קודם אל-מאליך אל-אזדשירי וצלטנתיאה יעטי אל-מאליך לרפיקתהא אל-חוסניה אכתר מניהא. **ונשמע** - ואנסמע אמר אל-מאליך אלי יצנע פי ג'מיע צלטנתו אין כביריה היא וג'מיע אל-נסוואן יעטו עיזיה לאג'וואזהון למן כביר וחיתא זיג'ר. **וייטב** - וחיסין אל-אמר פי חצ'רית אל-מאליף ואל-ריאסא וציניע אל-מאליך כי כלאם ממוכן. **וישלח** - ובעת כותב אלא ג'מיע מודון אל-מאליך אילא מדיניה ומדיניה כי כותבהא ואילא קום וקום כי לגוויתו לי-יכון כל רג'ול מתרוויים פי-ביתו ומתכלים פי לעווית קומו.

אסתר פרק-ב

{א} **אמר הדברים האלה בשוף תמת המלך אחשורוש זכר את-נשתי ואת אשר-עשתה ואת אשר-נגזר עליה: {ב} ויאמרו נערי-המלך משרתיו ויבקשו למלך נערות בתולות טובות מראה: {ג} ויפקד המלך פקידים בכל-מדינות מלכותו ויקבצו את-כל-נערה-בתולה טובת מראה אל-שושן הבירה אל-בית הנשים אל-נד הגא סריס המלך שמר הנשים ונתון תמרוקיהן: {ד} והנערה אשר תיטב בעיני המלך תמלך תחת ושתי ויטב הדבר בעיני המלך ונעש פו: (ס){ה} (*) איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי בן יאיר בן-שמעי בן-קיש איש ימיני: {ו} אשר הגלה מירושלים עם-הגלה אשר הגלתה עם יכניה מלך-יהודה אשר הגלה נבוכדנצר מלך בבל: {ז} ויהי אמן את-הדפסה היא אסתר בת-דודו כי אין לה אב ואם והנערה**

יפת-תאר וטובת מראיה ובמות אביה ואמה לקחה מרדכי לו לבת: {ח} ויהי בהשמע דבר-המלך ודתו ובהקבץ נערוֹת רבות אל-שושן הבירה אל-גד הגי ותלקח אסתר אל-בית המלך אל-גד הגי שמר הנשים: {ט} ותישב הנערה בעיניו ותשא חסד לפניו ויבהל את-תמרונקיה ואת-מנומה לתת לה ואת שבע הנערות הראוֹת לתת-לה מבית המלך וישנה ואת-נערוֹתיה לטוב בית הנשים: {י} לא-הגידה אסתר את-עמה ואת-מולדתה פי מרדכי צנה עליה אשר לא-תגיד: {יא} ובכל-יום ויום מרדכי מתהלך לפני חצר בית-הנשים לדעת את-שלום אסתר ומה-יעשה בה: {יב} ובהגיע תר נערה ונערה לבוא | אל-המלך אחשוורוש מקץ היות לה כדת הנשים שגים עשר חֲדָשׁ פִּי כֹן וּמְלֹאוֹ יָמֵי מְרוּקִיהוּן שֵׁשֶׁה חֲדָשִׁים בְּשֶׁמֶן הַמֶּר וְשֵׁשֶׁה חֲדָשִׁים בְּבִשְׂמִים וּבִתְמָרוֹקֵי הַנְּשִׁים: {יג} ובָּנָה הַנְּעָרָה בָּאָה אֶל-הַמֶּלֶךְ אֶת כָּל-אֲשֶׁר תֹּאמַר וַיִּתֵּן לָהּ לְבֹא עִמָּה מִבֵּית הַנְּשִׁים עַד-בֵּית הַמֶּלֶךְ: {יד} בַּעֲרָב | הִיא בָּאָה וּבִבְקָר הִיא שָׂבָה אֶל-בֵּית הַנְּשִׁים שְׁנֵי אֶל-גֹּד שְׁעָשָׂגוֹן סָרִיס הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַפִּילֹגְשִׁים לֹא-תְבֹא עוֹד אֶל-הַמֶּלֶךְ פִּי אִם-תִּפְּצֵן בַּהַּ הַמֶּלֶךְ וְנִקְרָאָה בְּשֵׁם: {טו} וּבַהֲגִיעַ תֵּר-אֶסְתֵּר בַּת-אֲבִיתָיִל דָּד מְרַדְכֵי אֲשֶׁר לָקַח-לוֹ לְבַת לְבֹא אֶל-הַמֶּלֶךְ לֹא בִקְשָׁה דָבָר פִּי אִם אֶת-אֲשֶׁר יֹאמֵר הַגִּי סָרִיס-הַמֶּלֶךְ שֹׁמֵר הַנְּשִׁים וְתִהְיֶי אֶסְתֵּר נִשְׂאֵת חֵן בְּעֵינֵי כָל-רְאִיָּה: {טז} וְתִלְקַח אֶסְתֵּר אֶל-הַמֶּלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ אֶל-בֵּית מְלִכּוֹתָו בַּחֲדָשׁ הָעֲשָׂרִי הוּא-חֲדָשׁ טֹבַת בְּשַׁנַּת-שָׁבַע לְמַלְכוּתוֹ: {יז} וַיֵּאֱהָב הַמֶּלֶךְ אֶת-אֶסְתֵּר מִכָּל-הַנְּשִׁים וְתִשָּׂא-חֵן וְחֹסֵד לְפָנָיו מִכָּל-הַבְּתוּלוֹת וַיִּשָּׂם כֶּתֶר-מְלִכּוֹת בְּרֹאשָׁהּ וַיְמַלִּיכָהּ תַּחַת וְשִׂמְתִּי: {יח} וַיַּעַשׂ הַמֶּלֶךְ מִשְׁתֵּה גָדוֹל לְכָל-שָׂרָיו וְעַבְדָּיו אֶת מִשְׁתֵּה אֶסְתֵּר וְהַנְּחָה לְמַדִּינוֹת עֲשֵׂה וַיִּתֵּן מִשְׂאֵת פֶּנֶד הַמֶּלֶךְ: {יט} וּבַהֲקַבֵּץ בְּתוּלוֹת שְׂגִית וּמְרַדְכֵי יָשָׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: {כ} אִין אֶסְתֵּר מְגֹדַת מוֹלְדַתָּהּ וְאֶת-עִמָּה כְּאֲשֶׁר צָנָה עָלֶיהָ מְרַדְכֵי וְאֶת-מֵאֲמֵר מְרַדְכֵי אֶסְתֵּר עֲשֵׂה כְּאֲשֶׁר הִיתָה בְּאֲמִנָּה אִתּוֹ: (ס) {כא} בְּיָמֵים הַהֵם וּמְרַדְכֵי יָשָׁב בְּשַׁעַר-הַמֶּלֶךְ קִצְרָף בְּגִתּוֹ וְתָרַשׁ שְׁגֵי-סָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ מִשְׁמָרֵי הַסֹּף וּבִבְקָשׁוֹ לְשַׁלַּח לְדָד בְּמֶלֶךְ אַחְשׁוּרוּשׁ: {כב} וַיִּזְדַּע הַדָּבָר לְמְרַדְכֵי וַיִּגַּד לְאֶסְתֵּר הַמְּלַכָּה וְתֹאמֵר אֶסְתֵּר לְמֶלֶךְ בְּשֵׁם מְרַדְכֵי: {כג} וּבִבְקָשׁ הַדָּבָר וַיִּמְצָא וַיִּתְּלוּ שְׂגִיָּהֶם עַל-עֵץ וַיִּכְתֹּב בְּסֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְפָנֵי הַמֶּלֶךְ: (ס)

ב- אחר - בעד אל-כלאם הדולי לם אל-הדיית המיית אל-מאליך אל-אזדשירי דכאר אילא וושתי ואילא אלדי צנעית ואילא אלדי-אנחכם עליהא. **ויאמר** - וקאלו גולמאן אל-מאליך קודאמו יפתשו ליל-מאליך צבאייה בוכרייאת חוסנאת אל-מנצ'אר. **ויפקד** - ויווכל אל-מאליך וויכלא פי ג'מיע מודין צלטנתו ויג'מעו אילא ג'מיע צבייה בוכרייה חוסנית אל-מנצ'אר אילא שושן אל-קצר אילא ביק אל-נסוואן אילא יד הגא טיוואשי אל מאליך האפיץ' אל נסוואן ותנעטי עדלתהון. **והנערה** - ואל-צבייה אלדי תחסאן פי חצ'רית אל-מאליך תתצלטאן עוון' וושתי וחיסין אל-כלאם פי חצ'רית אל-מאליך וציניע כידה. **איש** - רג'ול יהודי כאן פי שושן אל-קצר ואסמו מרדכי אבן-יאיר אבן-שמעי אבן-קיש רג'ול מן סבט בנימין. **אשר** - אלדי אתשתת מן דאר-אל-סלאם מע אל-תשתיתיה אלדי אתשתתית מע יכניה מאליך יהודה אלדי שתת נבוכדנצאר מאליך בגדאד. **ויהי** - וכאן מירבי אילא אסתר אלדי אתשבהית אלא עיריק אל-אסיה היא אסתר בנית עמו אין ליס ליהא אב ואם ואל צבייה חוסנית אל-צורה וחוסנית אל-מנצ'אר ופי מות אבוהא ואמיהא אכדהא מרדכי אילו ליל בנית. **ויהי** - וכאן לדי אנסמע אמר אל-מאליך וסוניתו ופי תיג'מוע ציבאייה כיתאר אילא שושן אל-קצר אילא יד הגי ואתכדית אסתר אילא בית אל-מאליך אילא יד הגי האפיץ' אל נסוואן. **ותיטב** - וחוסנית אל- צבייה פי חצ'ריתו ורפעית פצ'ל קודמו ואסתעג'ל אילא עדליתהא ואילא ביכשישהא לי-יעטי ליהא ואילא סבע אל-אג'וואר אל-לאייקאת לי-יעטי ליהא מן בית אל-מאליך וגיירהא ואילא אג'ווארהא ליל-חיסין בית אל-נסוואן. **לא** - לם כברית אסתר אילא קומהא ואילא מוולידיתהא אין מרדכי ווצא עליהא אלדי לם תיכביר. ובכל - ופי כל-יום ויום מרדכי מתמצ'י קודאם חוש בית אל-נסוואן לי-יעריף אילא סלאם אסתר ואיש ינצניע פיהא. **ובהגיע** - ופי אוצול וקת צבייה וצבייה לי-תיג'י אילא אל-מאליך אל-אזדשירי מן חיד יכון ליהא כי סינית אל-נסוואן אטנעש שהר אין כידא יכמלו אייאם עדלתהון סית אשהור פי זית אל מיסוך וסית אשהור פיל אטייאב ופי עדלית אל-נסוואן. **ובה** - ופי האדה אל-צבייה ג'אייה אילא אל-מאליך אילא כל אלדי תיקול ינעטי ליהא ליג'י מעהא מן בית אל-נסוואן חיתא בית אל-מאליך. **בערב** - פיל-מסא היא ג'אייה ופיל-צבאח היא ראג'עא אילא בית אל-נסוואן תאני מרה אילא יד שעשגז טוואשי אל-מאליך האפיץ' אל-סירייאת לם תיג'י עאד אלא אל-מאליך אין כאן ראגב פיהא אל-מאליך ותיתסמא פיל-איסים. **ובהגיע** - ופי אוצול ווקת אסתר בנית

אביחיל עם מרדכי אלדי אכד לו ליל בנית לי תיג'י אילא אל-מאליך למ טלכית שאי לאכין אילא אלדי יקול הגי טוואשי אל-מאליך חאפיץ' אל-נסוואן וכאנית אסתר וואג'דה חץ' פי חצירית כל נאצ'רינהא. ותלקח - ואתכדית אסתר אילא אל-מאלך אל-אזדשירי אילא בית צלטנתו פי שהר אל-עאשר הוא שהר טבת פי סנת אל-סבעא לצלטנתו. ויאהב - וחב אל-מאליך אילא אסתר מן כל-אל-נסוואן ווג'דית חץ' ופצ'ל קודמו מן ג'מיע אל-בכרייאת וג'על תאג' אל- צ'לטניה פי ראסהא וצ'לטנה עוואד וושתי. ויעש - וציניע אל-מאליך צ'ייפיה עצימיה לג'מיע ריאסא ועבידו אילא צ'ייפית אסתר וראחא ליל-מודין ציניע ועטא הדאיה כקודרית אל-מאליך. ובהקבץ - ופי תג'ומוע בוכרייאת תאני מרה ומרדכי ג'אליס פי באב אל-מאליך. איך - ליס אסתר מיכביריה מוולדתיהא ואילא קומהא כאלדי ווצא עליהא מרדכי ואילא קול מרדכי אסתר צאנעה כאלדי כאנת מירבייה ענדו. בימים - פי דאליך אל-אייאם ומרדכי ג'אליס פי באב אל מאליו גצ'ב בגתן ותרש תינין טיוואשית אל-מאליך חאפיצ'ין אל-טאץ ופתשו לי-ימידו יד פיל מאליך אל-אזדשירי. ויודע - ואנערף אל- כאלם למרדכי וכבר לאסתר אל-צלטאניה וקאלית אסתר ליל-מאליך פי אסים מרדכי. ויבקש - ואתפתש אל-אמר ואנווג'ד ואנצלבו תינינהון עלא אל-כאזוק ואנכתב פי כותאב אימור אל-זמאן קודם אל-מאליך.

אסתר פרק-ג

{א} אחר | הדברים האלה גדל המלך אחשורוש את-המן בן-המדתא האגגי וינשאהו וישם את-פסאו מעל כל-השרים אשר אתו: {ב} וכל-עבדי המלך אשר-בשער המלך פרעים ומשתתפים להמן פי-כן צוה-לו המלך ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה: {ג} ויאמרו עבדי המלך אשר-בשער המלך למרדכי מדוע אתה עובר את מצות המלך: {ד} ויהי (באמרם) באמרם אליו יום ויום ולא שמע אליהם ויגידו להמן לראות הנהמדו דברי מרדכי פי-הגיד להם אשר-הוא יהודי: {ה} ויגרא המן פי-אין מרדכי פרע ומשתתוה לו וימלא המן חמה: {ו} ויכו בעיניו לשלח יד במרדכי לבדו פי-הגידו לו את-עם מרדכי ויבקש המן להשמיד את-כל-היהודים אשר בכל-מלכות אחשורוש עם מרדכי: {ז} בתדש הראשון הוא-תדש ניסן בשנת שתים עשרה למלך אחשורוש הפיל פור הוא הגורל לפני המן מיום | ליום ומתדש לתדש שנים-עשר הוא-תדש אדר: (ס) {ח} ויאמר המן למלך אחשורוש ישנו

עם-אחד מפזר ומפזר בין העמים בכל מדינות מלכותה ודתייהם שנות מפל-עם ואת-דתי המלך אינם עשים ולמלך אינו-שנה להניחם: {ט} אם-על-המלך טוב ופתב לאבדם ועשרת אלפים כפר-פסח אשקול על-ידו עשי המלאכה להביא אל-גנני המלך: {י} ויסר המלך את-טבעתו מעל ידו ויתנה להמן בן-המזתא האגני צרר היהודים: {יא} ויאמר המלך להמן הכסף נתון לך והעם לעשות בו פטוב בעיניך: {יב} ויקראו ספרי המלך בחדש הראשון בשלושה עשר יום בו ויפתב ככל-אשר-צנה המן אל אחשדרפני-המלך ואל-הפחות אשר | על-מדינה ומדינה ואל-שרי עם ועם מדינה ומדינה ככתבה ועם ועם פלשונו בשם המלך אחשורוש נכתב ונחתם בטבעת המלך: {יג} ונשלוח ספרים ביד הרצים אל-כל-מדינות המלך להשמיד לתרג ולאבד את-היהודים מנער ועד-זקן טף ונשים ביום אחד בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר ושללם לבוז: {יד} פתשגן הכתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים להיות עתדים ליום הזה: {טו} הרצים יצאו דחופים בדבר המלך והדת נתנה בשושן הבירה והמלך והמן ישבו לשמות והעיר שושן נבוכה: (ס)

ג- אחר - בעד אל-כאלים הדולי עצ'אם אל-מאליף אל-אזדשירי אילא המן בן המדתא אל-נצראני ושרפו וג'על אילא כורסי מן עלא ג'מיע אל-ריאסא אלדי אילו. וכל - וג'מיע עביד אל-מאליר אלדי פי באב אל-מאליך ראכיעין וסאג'ידין להמן אין כידה ווצא ענו אל-מאליך ומרדכי להם יכרע ולם יסג'וד. ויאמרו - וקאלו עביד אל מאליך אלדי פי באב אל מאליך למרדכי אליש אנתא מכאלף אילא וויצית אל מאליך. ויהי - וכאן פי קולהון כי קולהון אליה יום ויום ולם סימע אליהון וכברו להמן לי ינצ'ירו אין כאן יתבתו כלאם מרדכי אין כבאר ליהון אלדי הוא יהודי. וירא - ונצ'ר המן אין ליס מרדכי ראכיע וסאג'יד אליה ואתמלא המן חומייה. ויבז - ואתבהדל פי חצ'ריתו לי ימיד יד פי מרדכי ווחדו אין כברו אילו אילא קום מרדכי ופתאש המן לי יפני אילא ג'מיע אל-יהוד אלדי פי ג'מיע צלטנתי אל אזדשירי קום מרדכי. בחדש - פי שהר אל-אולאני הוא שהר ניסן פי סנית תינעשאר ליל-מאליך אל-אזדשירי רמא סהם הוא אל-קורעא קודם המן מן יום ליום ומן שהר לשהר אל-תינעשאר הוא שהר אדר. ויאמר - וקאל המן ליל-מאליך

אל-אזדשירי מווג'וד קום ואחד מיפרפק ומיפרפד בין אל-אומם פי ג'מיע מודין צלטנתך וסנתהון מיגייריה מן ג'מיע אל-קום ואילא סנית אל מאל'ך ליסון צאניעין וליל- מאל'ך לים לאייק לי-יכליהון. **אם** - אם אנכאן עלא אל-מאל'ך חיסין ינכתיב לי יהלכהון ועשרת- אלף קנטאר פי צ'ה אווזין עלא ידין צאניעין אל צנעא לי אג'יב אילא מיכאזין אל-מאל'ך. **ויסד** - וזוואל אל-מאל'ך אילא כאתמו מן עלא ידו ועטאהא להמן אבן המדתא אל-נצראני מיצ'אייק אל- יהוד. **ויאמר** - וקאל אל-מאל'ך להמן אל-פוצ'ה ייכון איל'ך ואל-קום לי תצנע פי כל-חיסין פי הצ'ריתך. **ויקראו** - ואתנדו כאתיבין אל-מאל'ך פי שהר אל-אולאני פי אתלטעשר יום פי ואנכתב כי ג'מיע אלדי ווצא המן אילא וויזאראת אל-מאל'ך ואילא אל-פשוואת אלדי עלא מדיניה ומדיניה ואילא ריאסא קום וקום מדיניה ומדיניה כי כותאבהא וקום וקום כי ליגווייתו פי אסים אל-מאל'ך אל-אזדשירי אנכתב ואנכתם פי כאודים אל-מאל'ך. **ונשלוח** - ואנבעת כותיב פי יד אל סועא אילא ג'מיע מודין אל-מאל'ך לי-יפני ולי-יקתול ולי- יהל'ך אילא ג'מיע אל-יהוד מן זעיר וחיתא כיביר טיפיל ונסדואן פי יום וואחד פי אתלטעשר לשהר תינעשר הוא שהר אדר וסלכהון ליל נהביה. **פתשגך** - נסכית אל-כותאב ליינתנעיטי סיניה פי ג'מיע מדיניה ומדיניה מכשוף לג'מיע אל-אומאם לי יכונו מוועודין ליל יום האדה. **הרציים** - אל-סועא כרג'ו מדפועין פי אמר אל-מאל'ך ואל סיניה אנעטאת פי שושן אל-קצר ואל-מאל'ך והמן ג'לסו לי-ישרבו וקריית שושן האייריה.

אסתר פרק-ד

{א} **וּמְרַדְכֵי יָדַע אֶת-כָּל-אֲשֶׁר נַעֲשָׂה וַיִּקְרַע מְרַדְכֵי אֶת-בְּגָדָיו וַיִּלְבַּשׁ שָׂק וַאֲפָר וַיֵּצֵא בְּתוֹךְ הָעִיר וַיִּזְעַק וַעֲקָה גְּלִלָה וּמְרָה: {ב} וַיָּבֹאוּ עַד לַפְּנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ כִּי אִין לְבֹא אֶל-שַׁעַר הַמֶּלֶךְ בְּלִבְּוֹשׁ שָׂק: {ג} וּבְכָל-מְדִינָה וּמְדִינָה מְקוֹם אֲשֶׁר דָּבַר-הַמֶּלֶךְ וְדָתוֹ מִגֵּיעַ אֲבָל גְּדוֹל לְיַהוּדִים וְצוֹם וּבְכִי וּמִסָּפַד שָׂק וַאֲפָר יֵצַע לְרַבִּים: {ד} (וּתְבוּאֵינָה) וְתְבוּאֵינָה נַעֲרוֹת אֶסְתֵּר וְסָרִיסָיָה וַיִּגְדּוּ לָהּ וַתַּחֲלֹתֵל הַמֶּלֶכָה מֵאֵד וַתִּשְׁלַח בְּגָדִים לְהַלְבִּישׁ אֶת-מְרַדְכֵי וּלְהַסִּיר שָׂקוֹ מֵעֲלֵיו וְלֹא קָבַל: {ה} וַתִּקְרָא אֶסְתֵּר לְתַלְמֵד מִסָּרִיסֵי הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר הִעֲמִיד לְפָנֶיהָ וַתִּצְוֶהוּ עַל-מְרַדְכֵי לְדַעַת מַה-זֶּה וְעַל-מַה-זֶּה: {ו} וַיֵּצֵא הַתֵּד אֶל-מְרַדְכֵי אֶל-רְחוֹב הָעִיר אֲשֶׁר לְפָנֵי שַׁעַר-הַמֶּלֶךְ: {ז} וַיִּגְד-לוֹ מְרַדְכֵי אֶת כָּל-אֲשֶׁר קָרְהוּ וְאֵת | פְּרִשַׁת הַפָּסֶף אֲשֶׁר אָמַר הַמֶּן לְשִׁקוֹל**

על-גנזי המלך (ביהודיים) לראובן: {ח} ואת-פתשגן כתב-הדת אשר-נתן בשושן להשמידם נתן לו להראות את-אסתר ולהגיד לה ולצוות עליה לבוא אל-המלך להתחנן-לו ולבקש מלפניו על-עמה: {ט} ויבוא התך ויגד לאסתר את דברי מרדכי: {י} ותאמר אסתר להתך ותצוהו אל-מרדכי: {יא} כל-עבדי המלך ועם-מדינות המלך יודעים אשר כל-איש ואשה אשר יבוא-אל-המלך אל-החצר הפנימית אשר לא-יקרא אחת דתו להמית לבד מאשר וישיט-לו המלך את-שרביט הזהב וחייה ואני לא נקראתי לבוא אל-המלך זה שלושים יום: {יב} ויגידו למרדכי את דברי אסתר: {יג} ויאמר מרדכי להשיב אל-אסתר אל-תדמי בנפשו להמלט בית-המלך מפל-היהודים: {יד} כי אם-התרחש תחרישי בעת הזאת רוח והצללה יעמוד ליהודים ממקום אחר ואת ובית-אביך תאבדו ומי יודע אם-לעת פזאת הגעת למלכות: {טו} ותאמר אסתר להשיב אל-מרדכי: {טז} לך פנוס את-פל-היהודים הנמצאים בשושן וצומו עלי ואל-תאכלו ואל-תשתו שלשת ימים לילה ויום גם-אני ונעתי אצום כן וכך אבוא אל-המלך אשר לא-כדת וכאשר אבדתי אבדתי: {יז} ויעבר מרדכי ויעש ככל אשר-צוהו עליו אסתר:

ד - ומרדכי - ומרדכי עיריף אילא כל-אלדי אנצנע ושק מרדכי אילא אתיאיבו וליביס כיש ורימד וכרג' פי מאבין אל-קרייה וזעק זעקה עצמיה ומרה. ויבוא- ואיג'א חיתא קודאם באב אל-מאליף אין לים ליג' אילא באב אל-מאליך פי לבס כיש. ובכל- ופי ג'מיע מדיניה ומדיניה מכאן אלדי אמר אל-מאליך וסיניתו וואציל חיוזין עצים ליל-יהוד וצום וביכא וניווה כיש ורימד ינפיריש ליל-כיתרין. ותבואנה - ואיג'ו ציבייה אסתר וטיוושתהא וכברו ליהא ואנג'עזת אל-צלטאניה ג'ודה ובעתית אתיאב לייחילביס אילא מרדכי וליוויל כישו מן עליה ולם קיביל. ותקרא - ונאדית אסתר להתך מן טיוושית אל-מאליף אלדי ווקאף קודמהא ווצתו עלא מרדכי לי-תעריף איש האדה ועלא איש האדה. ויצא - וכרג' התך אילא מרדכי אילא ווסעית אל קרייה אלדי קודם באב אל-מאליך. ויגד - וכבר אילו מרדכי אילא כל אלדי צצ'אפו ואילא נסכית אל-פוצ'ה אלדי קאל המן לי ויוזין עלא מיכאזין אל-מאליך פיל יהוד לי-יהלכהון. ואת - ואילא נסכית כותאב אל סיניה אלדי אנעטא פי שושן לי יהלכון עטא אילו לי-ירווי אילא אסתר

ולי יכביר ליהא ולי-יווצי עליהא לי תיג'י אילא אל-מאליך לי-תתכדע אילו ולי-תיפתיש מן קודמו על קומהא. **ויבא** - ואיג'א התך וכבר לאסתר אילא כלאם מרדכי. ותאמר - וקאלית אסתר להתך ווצתו עלא מרדכי. **כל** - ג'מיע עביד אל-מאליך וקום מודין אל-מאליך עריפין אלדי כל רג'ול ואמרה אלדי יג'י אילא אל-מאליך אילא חוש אל-ג'ווניה אלדי לם יתנאדה ווחזיה סיניתו ליל קתל מן גיר מא אלדי ימיד אילו אל-מאליך אילא קצ'יב אל-דהב ויעיש ואנא לם אתנדית לי אג'י אילא אל-מאליך האדה תלאתין יום. **ויגידו** - וכברו למרדכי אילא כלאם אסתר. **ויאמר** - וקאל מרדכי לי-יג'אוויב אילא אסתר לא תיכמיני פי נפסך לי תיכליצי בית אל-מאליך מן ג'מיע אל יהוד. **כי** - אין כאן סכית תסכיתי פל ווקת האדה ווסעא ותיכליציא יקאף ליל יהוד מן מכאן אכיר ואנתי ובית אבוכי תהלכו ומן יעריף אין כאן ליל ווקת האדה ווצלתי ליל צלטניה. **ותאמר** - וקאלית אסתר לי תירגייע אילא מרדכי. **לך** - אמצי' אגימע אילא ג'מיע אל-יהוד אל- מווג'ודין פי שושן וצומו עלאי ולא תאכילו ולא תשרבו תילאת אייאם ליל וניהאר איצי'א אנא ואג'ווארי אצום כידה ופי כידה אג'י אילא אל-מאליך אלדי לם כל-סיניה וכאלדי היליכית היליכית. **ויעבר** - וזאל מרדכי וציניע כי ג'מיע אלדי ווצאת עליה אסתר.

אסתר פרק-ה

{א} ויהי | ביום השלישי ותלבש אסתר מלכות ותעמ'ד בחצר בית-המלך הפנימית זכח בית המלך והמלך יושב על-כסא מלכותו בבית המלכות זכח פתח הבית: {ב} ויהי כראות המלך את-אסתר המלכה עמדת בחצר נשא'ה חן בעיניו ויושט המלך לאסתר את-שרביט הזהב אשר בידו ותקרב אסתר ותגע בראש השרביט: {ג} ויאמר לה המלך מה-לך אסתר המלכה ומה-בקשתך עד-תציי המלכות וינתן לך: {ד} ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב יבוא המלך והמן היום אל-המשתה אשר-עשיתי לוי: {ה} ויאמר המלך מהרו את-המן לעשות את-דבר אסתר ויבא המלך והמן אל-המשתה אשר-עשתה אסתר: {ו} ויאמר המלך לאסתר במשתה הזו מה-שאלתך וינתן לך ומה-בקשתך עד-תציי המלכות ותעש: {ז} ותען אסתר ותאמר שאלתי ובקשתי: {ח} אם-מצאתי חן בעיני המלך ואם-על-המלך טוב לתת את-שאלתי ולעשות את-בקשתי יבוא המלך והמן אל-המשתה אשר אעשה להם

וּמְחַר אֲעֻשֶׂה כְּדַבַּר הַמֶּלֶךְ: {ט} וַיֵּצֵא הַמֶּן בַּיּוֹם הַהוּא שְׂמֹחַ וְטוֹב לֵב וְכִרְאוֹת הַמֶּן אֶת-מֶרְדְּכָי בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ וְלֹא-קָם וְלֹא-יָצַע מִמֶּנּוּ וַיִּמְלֵא הַמֶּן עַל-מֶרְדְּכָי חֲמָה: {י} וַיִּתְאַפֵּק הַמֶּן וַיָּבֹא אֶל-בֵּיתוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּבֵּא אֶת-אֲהֲבָיו וְאֶת-זָרַשׁ אֲשֶׁתּוֹ: {יא} וַיִּסְפֹּר לָהֶם הַמֶּן אֶת-פְּכוּז עֶשְׂרוֹ וְרַב בְּגָדָיו וְאֶת פְּלֵ-אֲשֶׁר גָּדְלוֹ הַמֶּלֶךְ וְאֶת אֲשֶׁר גִּשְׂאוֹ עַל-הַשָּׂרִים וְעַבְדֵי הַמֶּלֶךְ: {יב} וַיֹּאמֶר הַמֶּן אֵף לֹא-הִבִּיאָה אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה פִי אִם-אוֹתִי וְגַם-לְמַחֵר אֲנִי קָרוֹא לָהּ עִם-הַמֶּלֶךְ: {יג} וְכָל-זֶה אֵינְנוּ שׁוֹה לִי בְּכָל-עֵת אֲשֶׁר אֲנִי רֹאֶה אֶת-מֶרְדְּכָי הַיְּהוּדִי יוֹשֵׁב בְּשַׁעַר הַמֶּלֶךְ: {יד} וַתֹּאמֶר לוֹ זָרַשׁ אֲשֶׁתּוֹ וְכָל-אֲהֲבָיו יַעֲשׂוּ-עִיץ גְּבוֹה חֲמָשִׁים אַמָּה וּבַפֶּקֶד | אֹמֵר לְמֶלֶךְ וַיִּתְּלוּ אֶת-מֶרְדְּכָי עָלָיו וּבֹא-עִם-הַמֶּלֶךְ אֶל-הַמִּשְׁתֶּה שְׂמֹחַ וַיֵּיטֵב הַדְּבָר לִפְנֵי הַמֶּן וַיַּעַשׂ הַעֵץ: (ס)

הַ - וַיְהִי - וכאן פי יום אל-תאלית ולבסית אסתר לביס אל-צלטניה ווקפית פי חוש בית אל-מאלך ואל-מאליך ג'אליס עלא כורסי צלטנתו פי בית אל-צלטניה קיבל באב אל-בית. ויהי - וכאן כי נצ'ור אל-מאליף אילא אסתר אל-צלטאניה ווקופיה פיל-חוש ווג'דית חץ' פי חצריתו ומד אל- מאליף לאסתר אילא קציב אל-דהב אלדי פי ידו וקרביט אסתר ונדקית פי ראץ אל-קצי'יב. ויאמר - וקאל ליהא אל-מאליך איש ליכי אסתר אל-צלטאניה ואיש טלביתיף חיתא ניץ אל-צלטניה וינעיטי ליכי. ותאמר - וקאלית אסתר אין כאן עלא אל-מאליך חיסין יג'י אל מאליך והמן אל יום אילא אל צ'יפיה אלדי ציניעית אילו. ויאמר- וקאל אל-מאליך אסתעג'ילו אילא המן לי יצנע אילא כלאם אסתר ואיג'א אל-מאליך והמן אילא אל צ'יפיה אלדי צנעית אסתר. ויאמר - וקאל אל-מאליך לאסתר פי צ'יפית אל-כמר אש סואליך וינעיטי ליכי ואיש טלביתיך חיתא ניץ אל-צלטניה ותציניע. ותען - וגוובית אסתר וקאלית סואלי וטלביתי. אמ - אין כאן ווג'דית האץ' פי חצרית אל-מאליך ואין כאן עלא אל מאליך חיסין לי יעטי אילא סואלי ולי יצנע אילא טלביתי יג'י אל-מאליך והמן אילא אל צ'יפיה אלדי אצנע ליהון וגאדה אצנע כי כלאם אל- מאליך. ויצא- וכרג' המן פי דאליך אל-יום פרחאן וחסין אל-קלב וכי נצ'ר המן אילא מרדכי פי באב אל-מאליך ולם קם ולם ארתג' מינו ואמתלא המן עלא מרדכי הומייה. ויתאפק - ואתקווא המן ואיג'א אילא ביתו ובעת וג'אב אילא מיחובינו ואילא זרש זושתו. ויספר - וחכא ליהון המן אילא כראם דולתו וכיתתית בנינו

ואילא ג'מיע אלדי עוצ'מו אל-מאליך ואילא אלדי שרפו עלא אל-ריאסא ועביד אל-מאליך. ויאמר - וקאל המן איצ'א לם ג'אבית אסתר אל- צולאניה מע אל-מאליך אילא אל צ'יפיה אלדי צנעית סיוא אילי איצ'א לגדה אנא מעזום ענדיהא מע אל-מאליך. וכל - וכל האדה ליסו לאייק אילי פייכל ווקת אלדי אנא נאצ'ר אילא מרדכי אל- יהודי ג'אליס פי באב אל-מאליך. ותאמר - וקאלית אילי זרש זושתו וכל-מחביבנו יצנעו כאזוק עאלי כמסין צ'רע ופיל-צבאח קול ליל-מאליך ייצלבו אילא מרדכי עליה ואדכול מע אל-מאלין ליל-צ'יפה פרחאן וחיסין אל-כלאם קודם המן וציניע אל-כאזוק.

אסתר פרק-ו

{א} (*) בלילה ההוא נדדה שנת המלך ויאמר להביא את-ספר הזכרונות דברי הימים ויהיו נקראים לפני המלך: {ב} וימצא כתוב אשר הגיד מרדכי על-בגתנא ות'רש שגיל סריסי המלך משמרי הסף אשר בקשו לשלח יד במלך אחשורוש: {ג} ויאמר המלך מה-נעשה נקור וגדולה למרדכי על-גה ויאמרו נערי המלך משרתיו לא-נעשה עמו דבר: {ד} ויאמר המלך מי בחצר והמן בא לחצר בית-המלך התיצוה לאמר למלך לתלות את-מרדכי על-העץ אשר-הכין לו: {ה} ויאמרו נערי המלך אליו הנה המן עמד בחצר ויאמר המלך יבוא: {ו} ויבוא המן ויאמר לו המלך מה-לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו ויאמר המן בלבו למי יחפץ המלך לעשות נקור יותר ממני: {ז} ויאמר המן אל-המלך איש אשר המלך חפץ ביקרו: {ח} וביאו לבוש מלכות אשר לבש-בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר נתן פתך מלכות בראשו: {ט} ונתון הלבוש והסוס על-נד-איש משרי המלך הפרתמים והלבשו את-האיש אשר המלך חפץ ביקרו והרביבהו על-הסוס ברחוב העיר וקראו לפניו פכה נעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: {י} ויאמר המלך להמן מהר קח את-הלבוש ואת-הסוס פאשר דברת ונעשה-כו למרדכי היהודי היושב בשער המלך אל-תפל דבר מפל אשר דברת: {יא} ויקח המן את-הלבוש ואת-הסוס וילבש את-מרדכי וירביבהו ברחוב העיר ויקרא לפניו פכה נעשה לאיש אשר המלך חפץ ביקרו: {יב} וישב מרדכי אל-שער המלך והמן נדחה אל-ביתו אבל וקפוי ראש: {יג} ויספר המן לזרש אשתו ולכל-אחביו את כל-אשר קרהו ויאמרו לו חכמיו וזרש אשתו אם מזרע היהודים מרדכי אשר החלית לנפל לפניו לא-תוכל לו

**כּי-נְפֹל תְּפֹל לְפָנָיו: {יֵד} עֹדֶם מְדַבְּרִים עִמּוֹ וְסָרִיסֵי הַמֶּלֶךְ הִגִּיעוּ וּנְבָהְלוּ לְהִבְיֵא
אֶת-הַמֶּן אֶל-הַמִּשְׁתָּה אֲשֶׁר-עָשְׂתָה אֶסְתֵּר:**

ר" בלילה - פי דאליך אל-ליליה טארית נומית אל-מאליך וקאל לי יג'יב אילא כותאב אל- דוכראנאט אימור אל-זמאן ויכונו מקריין קודם אל-מאליך. **וימצא** - ואנווג'ד מכתוב אלדי כבאר מרדכי עלא בגתנא ותרש תינן טיווישית אל-מאליך מן חאפיצ'ין אל-טאץ אלדי פתשו לי-ימידו יד פל מאליך אל-אזדשירי. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך איש אנצנע אווקר ועוצ'מיה למרדכי עלא האדה וקאלו גולמאן אל-מאליך כודאמו לם אנצנע מעו שאי. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך מינו פיל-חוש והמן איג'א אילא-חוש בית אל-מאליף אל-בראנייה לי- יקול ליל-מאליך לי-יצלוב אילא מרדכי עלא אל כאזוק אלדי אוועד אילו. **ויאמרו** - וקאלו גולמאן אל-מאליך אליה הוודה המן וואקיף פיל-חוש וקאל אל-מאליך יג'י. **ויבא** - ואיג'א המן וקאל אילו אל-מאליך איש ינציניע ליל-רג'ול אלדי אל-מאליך ראגב פי אווקארו וקאל המן פי קלבו למן ירגב אל-מאליך לי-יצנע אווקר אכתר מיני. **ויאמר** - וקאל המן ליל- מאליך רג'ול אלדי אל-מאליך ירגב פי אווקארו. **יביאו** - יג'יבו ליבם אל-צלטניה אלדי ליבים אל מאליך וכיל אלדי ריכיב עליה אל-מאליך ואלדי אנג'על תאג' אל-צלטניה פי ראסו. **ובתוך** - וינג'יעיל אל-ליביס ואל-כיל עלא יד רג'ול מן ריאסא אל-מאליך אל-אכאביר וילביסו אילא אל-רג'ול אלדי אל-מאליך ראגב בכראמו וירכיבו עלא אל-כיל פי ווסעית אל-קרייה וינאדו קודמו כידא ינציניע ליל-רג'ול אלדי אל-מאליך ראציי פי עיזיתו. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך להמן אסתעג'יל כוד אל-ליביס ואילא אל-כיל כאלדי כלמת ואצנע כידה למרדכי אל-יהודי אל-ג'אליס פי באב אל-מאליך לא תינקיץ שאי מן כל אלדי כלמית. **ויקה** - ואכד המן אילא אל ליביס ואילא אל-כיל ולבס אילא מרדכי ורכבו פי ווסעית אל-קרייה ונאדה קודמו כידה ינציניע ליל-רג'ול אלדי אל-מאליך ראגב פי אווקארו. **וישב** - וריג'יע מרדכי אילא באב אל-מאליך והמן אנדפע אילא ביתו הזין ומכשוף אל-ראס. **ויספר** - וחכא המן לזרש זושתו ולג'מיע מחיבינו אילא כל-אלדי צציפו וקאלו אילו עולמא זרש זושתו אין כאן מן נסל אל-יהוד מרדכי אלדי בידית לי תיקע קודמו לם תיטיק אילו אין ווקע תיקע קודמו. **עודם** - עאדון מיכלימין מעו וטווישית אל-מאליך ווצלו ודהשו לי יג'יבו אילא המן אילא אל-צ'ייפיה אלדי צנעית אסתר.

אסתר פרק-ז

{א} וַיָּבֹא הַמֶּלֶךְ וְהָמֶן לִשְׁתוֹת עִם-אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה: {ב} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ לְאֶסְתֵּר גַּם בַּיּוֹם הַשְּׁנַיִ בְּמִשְׁתֵּה הַיַּיִן מִה-שָּׁאַלְתְּךָ אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתַנְתֵּן לִי וּמִה-בִּקְשָׁתְךָ עַד-חֲצִי הַמַּלְכוּת וְתַעֲשֵׂ: {ג} וְתַעַן אֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה וְתֹאמֶר אִם-מִצְאָתִי הוּא בְּעֵינֶיךָ הַמֶּלֶךְ וְאִם-עַל-הַמֶּלֶךְ טוֹב תַּנְתֵּן-לִי נִפְשִׁי בְּשִׂאלָתִי וְעַמִּי בְּבִקְשָׁתִי: {ד} כִּי נִמְכַרְנוּ אֲנִי וְעַמִּי לְהַשְׁמִיד לְהַרְגוֹ וּלְאַבֵּד וְאֵלֹהִי לַעֲבָדִים וְלִשְׁפָחוֹת נִמְכַרְנוּ הַחַרְשָׁתִּי כִּי אִין הִצַּר שׁוּה בְּגַזְק הַמֶּלֶךְ: {ה} וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ אַחֲשׁוּרוּשׁ וַיֹּאמֶר לְאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה מִי הוּא זֶה וְאִי-זֶה הוּא אֲשֶׁר-מָלְאוּ לְבֹו לַעֲשׂוֹת כֵּן: {ו} וְתֹאמֶר-אֶסְתֵּר אִישׁ צָר וְאוֹלֵב הֵמֶן הִרַע הַזֶּה וְהֵמֶן נִבְעַת מִלִּפְנֵי הַמֶּלֶךְ וְהַמַּלְכָּה: {ז} וְהַמֶּלֶךְ קָם בַּחֲמָתוֹ מִמִּשְׁתֵּה הַיַּיִן אֶל-גִּזְת הַבַּיִתָּו וְהֵמֶן עָמַד לְבִקֵּשׁ עַל-נַפְשׁוֹ מֵאֶסְתֵּר הַמַּלְכָּה כִּי רָאָה כִּי-כִלְתָּה אֵלָיו הַרְעָה מֵאַת הַמֶּלֶךְ: {ח} וְהַמֶּלֶךְ שָׁב מִגִּזְת הַבַּיִתָּו אֶל-בַּיִת | מִשְׁתֵּה הַיַּיִן וְהֵמֶן נָפַל עַל-הַמַּטָּה אֲשֶׁר אֶסְתֵּר עָלֶיהָ וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ הֲגַם לְכַבּוֹשׁ אֶת-הַמַּלְכָּה עַמִּי בַּבַּיִת הַדָּבָר יֵצֵא מִכִּי הַמֶּלֶךְ וּפְגַי הֵמֶן חָפוּ: {ט} וַיֹּאמֶר תְּרַבּוּנָה אַחַד מִן-הַסֵּרִיסִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ גַּם הַנָּה-הַעֲצֵן אֲשֶׁר-עָשָׂה הֵמֶן לְמַרְדְּכָי אֲשֶׁר דָּבַר-טוֹב עַל-הַמֶּלֶךְ עָמַד בַּבַּיִת הֵמֶן גִּבְתָּה חֲמֻשִׁים אַמָּה וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ תִּלְהוּ עָלָיו: {י} וַיִּתְּלוּ אֶת-הֵמֶן עַל-הַעֲצֵן אֲשֶׁר-הִכִּין לְמַרְדְּכָי וְחִמַּת הַמֶּלֶךְ שָׁכְכָה: {ס}

ז" ויבא - ואג'א אל-מאליך והמן לי ישרבו מע אסתר אל-צלטאניה. ויאמר - אל-מאליך לאסתר איצ'א פי יום אל-תאני פי צ'ייפית אל-כמר איש סואליך אסתר אל-צלטאניה ותנעיטי ליכי ואיש טלביתיך חיתא ניץ אל-צלטאניה ותנציניע. ותען - וגוויבת אסתר אל צלטאניה וקאלית אין כאן ווג'ידית ח'ץ פי חצ'ריתך אל-מאליך ואין כאן עלא אל-מאליך חיסין תנעיטי אילי נפסי פי סואלי וקומי פי טילביתני. כי - אין אנבענא אנא וקומי ליל-פני וליל-קתל וליל-הלך ולו כאן ליל-עביד וליל-אג'וואר אנבענא סכתת אין ליס אל-מיצ'אייק לאייק פי צ'ראר אל-מאליך. ויאמר - וקאל אל-מאליך אל-אזדשירי וקאל לאסתר אל-צלטאניה מינו האדה הוא ווין האדה הוא אלדי טוועו קלבו ליצנע כידא. ותאמר - וקאלית אסתר רג'ול מיצ'אייק ועדו המן אל-רדי האדה והמן ג'יפיל מן קודם אל-מאליך ואל-צלטאניה. והמלך - ואל-מאליך קאם פי חומיתו מן צייפית אל-כמר אילא ג'ונאנית אל-באסתאן והמן ווקאף לי יפתש על

נפסו מן אסתר אל-צלטאניה אין נצ'אר אין כומלית עליה אל רדוויה מן ענד אל-מאליך. והמלך - ואל-מאליך רג'יע מן ג'ונאנית אל-באסתאן אילא ביתו צ'ייפית אל-כמר והמן וואקיע עלא אל-פרשיה אלדי אסתר עליה וקאל אל-מאליך אנכאן איצ'א לי תיכביס אילא אל-צלטאניה מעי פי אל-בית אל-כלאם כראג' מן תום אל מאליך ווג'ה המן גטו. ויאמר - וקאל חרבונה ידכירו בל-כיר ואחד מן אל-טיוושייה קודם אל-מאליך איצ'א הוודא אל-כאזוק אלדי ציניע המן למרדכי אלדי כלאם חיסין עלא אל-מאליך ווקיף פי בית המן עאלי כמסין צ'רע וקאל אל-מאליך צלבו עליה. ויתלו - וצלבו אילא המן עלא אל כאזוק אלדי אוועד למרדכי והמיית אל-מאליך הדיית.

אסתר פרק-ה

{א} ביום ההוא נתן המלך אחשורוש לאסתר המלכה את-בית המן צנר (היהודיים) היהודים ומרדכי בא לפני המלך פי-הגידה אסתר מה הוא-לה: {ב} ויסר המלך את-טבעתו אשר העביר מהמן ויתנה למרדכי ותשם אסתר את-מרדכי על-בית המן: {ג} ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך ותפל לפני רגליו ותבך ותתחנן-לו להעביר את-רעת המן האגגי ואת מחשבתו אשר חשב על-היהודים: {ד} ויושט המלך לאסתר את שרבוט הזהב ותקם אסתר ותעמד לפני המלך: {ה} ויאמר אם-על-המלך טוב ואם-מצאתי חן לפניו וכשר הדבר לפני המלך וטובה אני בעיניו יכתב להשיב את-הספרים מחשבת המן בן-המדתא האגגי אשר כתב לאבד את-היהודים אשר בכל-מדינות המלך: {ו} פי איככה אוכל וראיתי ברעה אשר-ימצא את-עמי ואיככה אוכל וראיתי באבדן מולדתי: {ז} ויאמר המלך אחשורוש לאסתר המלכה ולמרדכי היהודי הגה בית-המן נתתי לאסתר ואתו תלו על-העץ על אשר-שלח נדו (ביהודיים) ביהודים: {ח} ואתם כתבו על-היהודים כטוב בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת המלך פי-כתב אשר-נכתב בשם-המלך ונתתם בטבעת המלך אין להשיב: {ט} ויקראו ספרי-המלך בעת-ההיא בהודש השלישי הוא-חדש סיון בשלושה ועשרים בו ויפתח ככל-אשר-צנה מרדכי אל-היהודים ואל האחשדרפנים והפחות ושרי המדינות אשר | מהדו ועד-כוש שבע ועשרים ומאה מדינה מדינה וכתבה ועם ועם כלשגו ואל-היהודים ככתבם וכלשונם: {י} ויכתב בשם המלך אחשורוש ויחתם בטבעת המלך וישלח

ספרים בידי הרצים בסוסיים רכבי הרקש האחשתרנים בני הרמכים: {יא} אשר נתן המלך ליהודים | אשר בכל-עיר-ועיר להקהל ולעמד על-נפשם להשמיד ולהרג ולאבד את-כל-חיל עם ומדינה הצרים אתם טף ונשים ושללם לבוז: {יב} ביום אחד בכל-מדינות המלך אחשוורוש בשלושה עשר לחדש שנים-עשר הוא-חדש אדר: {יג} פתשגו הפתב להנתן דת בכל-מדינה ומדינה גלוי לכל-העמים ולהיות (היהודיים) היהודים (עתודים) עתידים ליום הזה להנקם מאיביהם: {יד} הרצים רכבי הרקש האחשתרנים יצאו מבהלים ודחופים בדבר המלך ונתת נתנה בשושן הבירה: {טו} {טז} (*) ומרדכי יצא | מלפני המלך בלבוש מלכות תכלת ותור ועטרת זהב גדולה ומקריף בויץ וארגמן והעיר שושן צהלה ושמחה: {טז} (*) ליהודים הנתה אורה ושמחה וששון וקור: {יז} ובכל-מדינה ומדינה ובכל-עיר ועיר מקום אשר דבר-המלך ונתן מגיע שמחה וששון ליהודים משתה ויום טוב ורבים מעמי הארץ מתנהלים פי-גפול פחד-היהודים עליהם:

ח- ביום - פי דאליך אל-יום עטא אל-מאליף אל-אזדשירי לאסתר אל-צלטאניה אילא בית המן מצ'אייק אל-יהוד ומרדכי איג'א קודם אל-מאליך אין כבירת אסתר איש הוא ליהא. ויסר - וזוול אל-מאליך אילא כאתמו אלדי אכזהא מן המן ועטאהא למרדכי ווכלת אסתר אילא מרדכי עלא בית המן. ותוסף - ועוואצ'ית אסתר וכלמית קודם אל-מאליך ווקעית קודם רג'ליה ובכיית ואתכדעית אילו לי-ימנע אילא רידוויית המן אל-נצראני ואילא חוסיבתו אלדי הסב עלא אל-יהוד. ויושט - ומד אל-מאליך לאסתר אילא קצ'יב אל-דהב וקאמית אסתר ווקפית קודם אל-מאליך. ותאמר - וקאלית אין כאן עלא אל-מאליך חיסין ואין כאן ווג'ידית חץ' קודמו ולאייק אל-כלאם קודם אל-מאליך וחוסניה אנא פי הצ'ריתו ינכיתיב לי ירג'יע אילא אל-כתאב חוסיבת המן אבן המדתא אל-נצראני אלדי כתב לי-יהליך אילא אל-יהוד אלדי פי כל מודין אל-מאליך. פי - אין כיה אגצ'יר ואנצ'ור פי רדוויית אלדי יווג'ד אילא קומי כיה אגצ'יר ואנצ'ור פי הלך מיוולדת. ויאמר - וקאל אל-מאליך אל-אזדשירי לאסתר אל-צלטאניה ולמרדכי אל-יהודי הוודה בית המן עטית לאסתר ואילו צלבו עלא אל-כאזוק עלא אלדי מד ידו פיל-יהוד. ואתם - ואנתו כתבו עלא אל-יהוד כל חיסין פי הצ'רתכון פי אסם אל-מאליך ואכתומו פי כתבים אל-מאליך אין כתאב אלדי אנכתב פי איסים אל-מאליך ואנכתם פי

כאתים אל-מאליך ליס לאייק לי-ירג'ע. ויקראו - ואתנאדו כאתיבין אל-מאליך פי דאליך אל-ווקת פי שהר אל תאלית הוא שהר סיון פי תלאתה-ועשרין פי ואנכתב כי כל אלדי ווצא מרדכי אילא אל יהוד ואילא אל וויזרא ואל פשוואת וריאסא אל-מודון אלדי מן אל הינד וחיתא אל חבאש מיאה וסבעא ועשרין מידיניה מידיניה ומידיניה כי כותאבהא וקום וקום כי לילגויותו ואילא אל-יהוד כי כותאבהון וכי לגוויתתהון. ויכתב - וכתב פי אסים אל-מאליך אל-אזדשירי וכתם פי כאתים אל-מאליך ובעת כותיב פי יד אל סועא פיל כיל ראכיבין אל-גידיש אל הג'אניה בני אל רמאחא. אשר - אלדי עטא אל-מאליך ליל יהוד אלדי פי ג'מיע קרייה וקרייה לי-יתג'אמעו ולי-יקאפו עלא נפסיהון לי-יפנו לי-יקתילו ולי- יהליכו אילא ג'מיע עסכאר קום ומדיניה אל-מיצ'אייקין ליהון טפל ונסוואן וסלבהון ליל-נהביה. ביום - פי יום וואחד פי ג'מיע מודון אל-מאליך אל אזדשירי פי אתלטעשר לשהר אל-תינעשר הוא שהר אדר. פתשגן - נסכית אל כיתאב לי תנעטי סיניה פי ג'מיע מידיניה ומידיניה וואצ'ח לג'מיע אל-אומאם ולי-יכונו אל-יהוד מוועודין ליל-יום האדה לי-יסתנקימו מן עדווניהון. הרצים - אל- סעא ראכיבין אל גידיש אל הג'אניה כרג'ו מדהוג'ין ומדפועין פי כלאם אל-מאליך ואל-סיניה אנעטאת פי שושן אל-קצר. ומרדכי - ומרדכי כראג' מן קודם אל-מאליך פי לבס צלטניה סמאווי ואבייץ' ותאג' דהב עצימיה וכותאן אבייץ' וארג'וואן ואל-קרייה שושן צהליה ופרחאניה. ליהודים - ליל-יהוד צארית צ'וו ופרחא וסירור ואווקר. ובכל - ופי-כל מידיניה ומידיניה ופי-כל קרייה וקרייה מכאן אלדי אמר אל-מאליך וסניתו וואציל פרחא וסירור ליל-יהוד צ'יפיה ויום חיסין וכתירין מן קום אל ארץ' צארו יהוד אין וקיע פזע אל-יהוד עליהון.

אסתר פרק-ט

{א} ובשנים עשר חדש הוא-החדש אדר בשלושה עשר יום בו אשר הגיע דבר-המלך ודתו להעשות ביום אשר שברו איבי היהודים לשלוט בהם ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשנאייהם: {ב} נקהלו היהודים בעריהם בכל-מדינות המלך אחשוורוש לשלח יד במבקשי רעתם ואיש לא-עמד לפניהם כי-נפל פחדם על-כל-העמים: {ג} וכל-שרי המדינות והאחשדרפנים והפחות ועשי המלאכה

אשר למלך מנשאים את-היהודים כי-נפל פחד-מרדכי עליהם: {ד} כי-גדול מרדכי בבית המלך ושמעו הולך בכל-המדינות כי-האיש מרדכי הולך וגדול: {ה} ונפו היהודים בכל-איביהם מפת-תרב וחרג ואבדו ויעשו בשנאייהם כרצונם: {ו} ובשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש: {ז} ואת | {ח} פרשנדתא ואת | {ט} דלפון | {י} ואת | {יא} אספתא: {יב} ואת | {יג} פונתא ואת | {יד} אדלנא | {טו} ואת | {טז} אריקתא: {יז} ואת | {יח} פרמשתא ואת | {יט} אריסי | {כ} ואת | {כא} ארדי ואת | {כב} ונתא: {כג} עשרת בני המן בן-המדתא צרר היהודים הרגו ובבזה לא שלחו את-יגדם: {כד} ביום ההוא בא מספר ההרוגים בשושן הבירה לפני המלך: {כה} ויאמר המלך לאסתר המלכה בשושן הבירה הרגו היהודים ואבד חמש מאות איש ואת עשרת בני-המן בשאר מדינות המלך מה עשו ומה-שאלתך ונתנו לך ומה-בקשתך עוד ותעש: {כו} ותאמר אסתר אם-על-המלך טוב ינתן גם-מחר ליהודים אשר בשושן לעשות כדת היום ואת עשרת בני-המן ותלו על-העץ: {כז} ויאמר המלך להעשות כן ונתנו דת בשושן ואת עשרת בני-המן תלו: {כח} ונקהלו (היהודיים) היהודים אשר-בשושן גם ביום ארבעה עשר לתדש אדר ונתרגו בשושן שלש מאות איש ובבזה לא שלחו את-יגדם: {כט} ושאר היהודים אשר במדינות המלך נקהלו | ועמד על-נפשם ונזח מאיביהם וחרג בשנאייהם חמשה ושבעים אלף ובבזה לא שלחו את-יגדם: {ל} ביום-שלשה עשר לתדש אדר ונזח בארבעה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: {לא} (והיהודיים) והיהודים אשר-בשושן נקהלו בשלשה עשר בו ובארבעה עשר בו ונזח בחמשה עשר בו ועשה אתו יום משתה ושמחה: {לב} על-כֵּן היהודים (הפרושים) הפרזים הישבים בערי הפרוזת עשים את יום ארבעה עשר לתדש אדר שמחה ומשתה ויום טוב ומשלות מנות איש לרעהו: {לג} ויכתב מרדכי את-הדברים האלה וישלח ספרים אל-כל-היהודים אשר בכל-מדינות המלך אשתשוש הקרובים ורחוקים: {לד} לקדם עליהם להנות עשים את יום ארבעה עשר לתדש אדר ואת יום-חמשה עשר בו בכל-שנה ושנה: {לה} כימים אשר-נזחו בהם היהודים מאיביהם והתדש אשר נהפך להם מיגורן לשמחה ומאכל ליום טוב לעשות אותם ימל משתה ושמחה ומשלות מנות איש לרעהו ומתנות לאביונים: {לו} וקבל היהודים את אשר-החלו לעשות ואת אשר-כתב מרדכי אליהם: {לז} כי המן בן-המדתא האנגי צרר

כָּל-הַיְהוּדִים חָשְׁבּוּ עַל-הַיְהוּדִים לְאַבְדָּם וְהַפִּיל פּוֹרַח הָאֵלֶּיךָ לְהִמָּם וְלִאֲבָדָם: {כה} וּבְבֹאֵהוּ לְפָנַי הַמֶּלֶךְ אָמַר עִם-הַסֵּפֶר יֵשׁוּב מִחֻשְׁבְּתוֹ הֲרַעַה אֲשֶׁר-חָשַׁב עַל-הַיְהוּדִים עַל-רֹאשׁוֹ וְתָלוּ אֹתוֹ וְאֶת-בְּנָיו עַל-הָעֵץ: {כו} עַל-כֵּן קָרָא לְיָמִים הָאֵלֶּה פּוֹרִים עַל-שֵׁם הַפּוֹר עַל-כֵּן עַל-כָּל-דְּבָרֵי הָאֲגֵרָת הַזֹּאת וּמֵה-רָאוּ עַל-כִּכָּה וּמֵה הִגִּיעַ אֲלֵיהֶם: {כז} קִיְמוּ (וּקְבִל) וּקְבִלוּ הַיְהוּדִים | עֲלֵיהֶם | וְעַל-זֶרְעָם וְעַל כָּל-הַגּוֹלִים עֲלֵיהֶם וְלֹא יַעֲבֹר לְהָיוֹת עֲשִׂים אֶת שְׁנֵי הַיָּמִים הָאֵלֶּה כַּכְתָּב וְכַזְמַנָּם בְּכָל-שָׁנָה וְשָׁנָה: {כח} וְהַיָּמִים הָאֵלֶּה נִזְכָּרִים וְנַעֲשִׂים בְּכָל-דּוֹר וְדוֹר מִשְׁפָּחָה וּמִשְׁפָּחָה מְדִינָה וּמְדִינָה וְעִיר וְעִיר וַיְמִי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה לֹא יַעֲבְרוּ מִתּוֹךְ הַיְהוּדִים וְזַכְרָם לֹא-יִסּוּף מִזֶּרְעָם: {כט} וְתַכְתֵּב אֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה בַּת-אֲבִיחַיִל וּמְרַדְכֵי הַיְהוּדִי אֶת-כָּל-תַּקְּהָ לְקִיָּם אֶת אֲגֵרַת הַפּוֹרִים הַזֹּאת הַשְּׁנִית: {ל} וַיִּשְׁלַח סְפָרִים אֶל-כָּל-הַיְהוּדִים אֶל-שְׁבַע וְעֶשְׂרִים וּמֵאָה מְדִינָה מַלְכוּת אֶחָדָּן דְּבָרֵי שְׁלוֹם וְאַמֶּת: {לא} לְקִיָּם אֶת-יָמֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה בְּזִמְנֵיהֶם כַּאֲשֶׁר קִיָּם עֲלֵיהֶם מְרַדְכֵי הַיְהוּדִי וְאֶסְתֵּר הַמֶּלֶכָה וְכַאֲשֶׁר קִיְמוּ עַל-נַפְשָׁם וְעַל-זֶרְעָם דְּבָרֵי הַצְּמֹת וְזַעֲקָתָם: {לב} וּמֵאֲמַר אֶסְתֵּר קִיָּם דְּבָרֵי הַפּוֹרִים הָאֵלֶּה וְנַכְתֵּב בְּסֵפֶר: {ל}

טז- **ובשנים** - ופי תנעשר שהר הוא אדר פי אתלתעשר יום פי אלדי ווצל אמר אל-מאליך וסניתו לי ינציניע פי יום אלדי הסבו עדווין אל-יהוד לי יחכימו פיהון ואנקלב הוא אלדי יחכימו אל-יהודהומא פיבאגצ'ינהון. **נקלהו** - אנגלמעו אל-יהוד פי קוראהון פי ג'מיע מודין אל-מאליך אל-אזדשירי לי ימידו יד פי מיפתישין רדוותהון ורג'ול לם ווקיף קודמהון אין ווקיע פזעהון עלא ג'מיע אל-אומאם. **וכל** - וכל ריאסא אל-מודין ואל-ויזרא ואל-פשוואת וצאניעין אל-צנעא אלדי ליל-מאליך מישריפין אילא אל-יהוד אין ווקיע פזע מרדכי עליהון. **כי** - אין עצי'ם מרדכי פי בית אל-מאליך וציטו מאצי' פי ג'מיע אל-מודין אן אל-רג'ול מרדכי מאצי' ועצי'ם. **ויכו** - וצ'רב אל-יהוד פי ג'מיע עדווניהון צ'ריב סיף וקתל והלך וצנעו פי באגצ'ינהון כי רצ'אהון. **ובשושן** - ופי שושן אל-קצר קתלו אל-יהוד והלכו כמס מיאת רג'ול. **ואת** - ואילא תא ואילא דלפון ואילא אספתא. **ואת** - ואילא פורתא ואילא אדליא ואילא ארידתא. **ואת** - ואילא פרמשתא ואילא אריסי ואילא ארידי ואילא ויזתא. **עשרת** - עשרא בני המן אבן המדתא מיצ'ייק אל-יהוד קתלו ופיל נהביה לם מדו אילא ידיהון. **ביום** - פי דאליך אל יום איג'א עדד אל

מקתולין פי שושן אל-קצר קודם אל-מאליך. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך לאסתר אל-צלטאניה פי שושן אל-קצר קתלו אל-יהוד והלכו כמס-מיאת רג'ול ואילא עשר בני המן פי בקיית מודין אל-מאליך איש צנעו ואיש סואליך וינעטי ליכי ואיש טלביתף עאד ותנציניע. **ותאמר** - וקאלית אסתר אין כאן עלא אל-מאליך היסין ינעט- איצ'א גדא ליל-יהוד אלדי פי שושן לי יצנעו כסינית אל יום ואילא עשר בני המן יצליבו עלא אל-כאזוק. **ויאמר** - וקאל אל-מאליך לי ינציניע כידה ואנעטית סיניה פי שושן ואילא עשר בני המן צלבו. **ויקהלו** - ואתג'מעו אל-יהוד אלדי פי שושן איצ'א פי יום ארבעת-עשר לשהר אדר וקתלו פי שושן תלאת-מיאת רג'ול ופיל נהביה למ מדו אילא ידיהון. **ושאר** - ובקית אל-יהוד אלדי פי מודין אל-מאליך אג'תמעו ווקפו עלא נפסיהון ואסתר אחו מן עדוניהון וקתל פי באגצ'ינהון כמסא וסבעין אלף ופיל נהביה למ מדו אילא ידיהון. **ביום** - פי יום אתלת-עשר לשהר אדר וריאחא פי ארבעת-עשר פי וצנעו אילו יום צ'יפיה ופראח. **והיהודים** - ואל-יהוד אלדי פי שושן אג'תמעו פי תלאת-עשר פי ופי ארבעת-עשר ואסתר אח פי כמסת-עשר פי וצנעו אילו יום צ'יפיה ואפראח.

על - עלא דאליך אל-יהוד אל-צ'ייעייה אל-סאכינין פי אל קורא אל-צ'ייע צאניעין אילא יום ארבעת-עשר לשהר אדר פרחא וצ'ייעייה ויום עיד ומורסל בכשיש רג'ול לרפיקו. **ויכתב** - וכתב מרדכי אילא כלאם הדולי ובעת כתוב אילא ג'מיע אל-יהוד אלדי פי ג'מיע מודון אל-מאליך אל- אזדשירי אל קריבין ואל בעידין. **לקיים** - לי יתבית עליהון לי יכונו צאניעין אילא יום ארבעת-עשר לשהר אדר ואילא יום כמסת- עשר פי פי כל סניה וסניה. **כימים** - כיל אייאם אלדי אסתר אחו פיהון אל-יהוד מן עדוניהון ואל שהר אלדי אנקלב ליהון מן חיזין ליל פרחא ומן חיזין ליום עיד לי-יצנעו ליהון אייאם צ'ייעייה ופרחא ומורסול הדאיה רג'ול לרפיקו והדאיאת ליל-מסאכין. **וקבלו** וקבלו אל-יהוד אילא אלדי בדיו לי-יצנעו ואילא אלדי כתאב מרדכי עליהון. **כי** - אין המן אבן המדתא אל-נצראני מיצ'אייק ג'מיע אל-יהוד חסב עלא אליהוד לי-יהלכהון ורמא סהאם הוא אל קורעא לי יומההון ולי יהלכהון. **ובבאה** - ופי מיג'יאה קודם אל-מאליך קאל מע אל כתאב ירג'ע חוסיבאתו אל רדייה אלדי הסב עלא אל-יהוד עלא ראסו וצלבו אילו ואילא בנינו עלא אל כאזוק. **על** - עלא דאליך סמו ליל אייאם הדולי פורים עלא איסים אל-פור עלא דאליך עלא ג'מיע אל כלאם אל נסכא האדי ואיש נצ'רו עלא כידה ואיש וויציל אליהון. **קימו** - תבתו וקבלו אל יהוד עליהון ועלא נסלון ועלא ג'מיע אל

מלתפקין אליהון ולם ילול לי יכונו צאניעין אילא תינין אל אייאם הדולי כי כותאבהון וכי ווקתיהון פי כל סניה וסניה. **והימים**-ואל-אייאם הדולי מדכורין ומצנועין פ--כלגילי וגיל טאייפיה וטאייפיה מדיניה ומדיניה וקרייה וקרייה ואייאם אל-פורים הדולי לם יזולו מן אל-יהוד ודוכרון לם ינקטיע מן נסלהון. **ותכתוב** - וכתבית אסתר אל צלטאניה בנית אביחיל למרדכי אל-יהודי אילא כל אל קוויה לי יתבית אילא נסכית אל פורים האדי אל תאנייה. **וישלח** - ובעאת כותיב אילא ג'מיע אל-יהוד אילא מאיית וסבעא ועשרין מדיניה צלטאנית אל-אזדשירי כלאם סלאם וחק. **לקים** - לי יתבית אילא אייאם אל פורים הדולי פי ווקתיהון כאלדי תבת עליהון מרדכי אל-יהודי ואסתר אל-צלטאניה וכאלדי תבתו עלא נפסהון ועלא נסלהון כלאם אל-צוואמאת וצרכתהון. **ומאמר**- וקול אסתר תבת כלאם אל פורים הדולי ואנכתב פיל כותאב.

אסתר פרק-י

{א} וַיִּשָׂם הַמֶּלֶךְ (אחשרש) אֶחְשֹׁנֹרֶשׁ | מִסְעַל-הָאָרֶץ וְאֵי הַיָּם: {ב} וְכָל-מַעֲשֵׂה תְקִפּוֹ וְגִבּוֹרָתוֹ וּפְרָשֶׁת גְּדֻלַּת מְרָדְכִי אֲשֶׁר גִּדְּלוֹ הַמֶּלֶךְ הִלּוּ-הֵם כְּתוּבִים עַל-סֵפֶר דְּבָרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי מִדְיָ וּפָרְס: (*) {ג} כִּי | מְרָדְכִי הִיְהוּדִי מִשְׁנֵה לְמֶלֶךְ אֶחְשֹׁנֹרֶשׁ וְגִדּוֹל לַיהוּדִים וְרָצוּי לְרַב אֶחָיו דָּרָשׁ טוֹב לְעֲמּוֹ וְדָבָר שְׁלוֹם לְכָל-זְרָעוֹ: (פפפ)

י- **וישם** - וג'עאל אל-מאליך אל-אזדשירי צ'ריביה עלא אל ארץ' וג'זאייר אל בחר. וכל - וכל: צנעית קוויתו וסג'אעתו ונסכית עוצ'מית אלדי עצ'מו אל-מאליף הוולא הומא מכתובין עלא כותאב אימר אל זמאן לצולאטין אל הינד ואל עג'אם. **כי** - אין מרדכי אל-יהודי וזיר ליל-מאליך אל-אזדשירי ועצ'ים ליל-יהוד ומרתיצ'י לכותרית אכוויתו מלתמיס חסין לקומו ומיכלים סלאם לג'מיע נסלו.

(***מנהג** ארם צובא לומר "חמשה פסוקים של גאולה", מתוך מגילת אסתר בקול רם כשכל המתפללים מנגנים אותם במנגינת קריאת המגילה הנהוגה בחלב. החזן חוזר על אותם פסוקים לאחר מכן.

